

Tanúság

A NAGYMAROSI EGYHÁZKÖZSÉG HÍRLEVELE

XVI. ÉVF. 2011 NYARÁN

Arckép egy kirakó darabjaiból

A nem hivatalos protokoll szerint a Mennyei Atyának mondunk most köszönetet János atya itt töltött 30 évéért. A hívek nevében János atyának is megköszönjük:

- vibrálóan friss szellemét, amelyhez olykor nem tudunk partnerek lenni
- egészséges, fiatalos nyitottságát, amellyel engedte, hogy az egyházközségünkben meglévő és működő jó erők kiteljesedhessenek
- igényességét, amely sokunk számára mérték volt – a vörösbőr-fogyasztás kultúrájától kezdve az esedékes prédikáció legutolsó betűjének szavakba öntéséig
- szeretetteljes, gonosz kis megjegyzéseit, amelyek azért valahol többnyire ültek, és a humort értő ember számára sosem bántást, de mindig derűt jelentettek
- A Jóisten adjon életkedvet, vitalitást János atyának az elkövetkező 30 évhöz!

Egy család élményei a plébánia nagy családjából:

Ministrálás: Kisfiunkra jutott a csöngetés kiváltságos feladata. Teljes mozdulatlanúságba, csöndbe dermedve hangtalanul megemelte, majd teljes erőből rázta a csengőt. Mint, amikor lepkét fog egy fiú: meg se moccan, várakozik, lecsap a kellő pillanatban... Mennyi türelem, idő és munka, míg egy gyerek tud szépen szolgálni az oltárnál!

Ifjsek: Kamaszodó lányaink szívesen jártak a plébániára. Az Evangélium értelmezése, egy zenemű titkainak fejtegetése, a vers-

mondások a szavakon átszűrő tudással, érzékenységgel, mindez lebilincselte őket.

Gyóntatás: Egy szomszédunk sehogy se akart az emberek tudtával gyónni. Minket kért meg, a „közvetítésre”. A kedvéért hát eljött hozzánk a plébánosunk. Valahogy mindig az Atya jóságát közvetítette ilyenkor. Az Öregotthonban egyik lakója ágynak esett. „Hogy tetszik lenni?” Ez az udvarias, tapintatos kérdés elég volt, hogy a csúnyaszájú, zaklatott életű öregasszony letegye Isten előtt életének a terheit. Abban a két-három hétben, ami hátra volt, vidám és kedves lett, nevetett, ahogy a gyerekek tudnak. Mindenki a csodájára járt.

Szentbeszéd: Isten a törvényeit kőbe vési, míg bűneinket a porba írja. El nem felejthetem a szószékről elhangzott mondatot a bűnös asszony példázatából. Vagy ezt a pünkösdi felhívást: Szánjunk rá egy félóra csöndet, míg megvizsgáljuk: Vajon kihez tartozunk? És mennyire hasonlítottunk rá: Krisztusra?

Pilinszky János

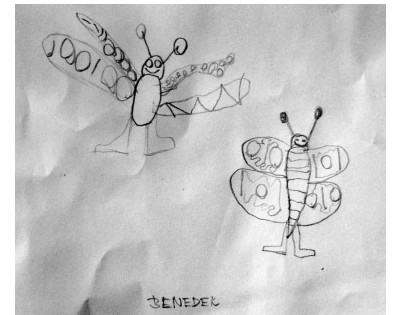
Introitusz

Ki nyitja meg a betett könyvet?
Ki szegi meg a töretlen időt?
Lapozza fel hajnaltól-hajnalig
emelve és ledöntve lapjait?

Az ismeretlen tűzvészébe nyúlni
ki merészel közülünk? S ki merészel
a csukott könyv leveles sűrűjében,
ki mer kutatni? S hogy mer pusztá kézzel?

És ki nem fél közülünk? Ki ne félne,
midőn szemét az Isten is lehúnyja,
és leborúlnak minden angyalok,
és elsötétül minden kreatúra?

A bárány az, ki nem fél közülünk,
egyedül ő, a bárány, kit megöltek.
Végigkocog az üvegtengeren
és trónra száll. És megnyitja a könyvet.

Egy mélyebb elköteleződés felé

Tamás atyát kérdeztük a gyerekek első szentáldozásáról

Miért épp a 9-10 éves korosztály? Én még hatéves koromban lettem elsőáldozó.

Attól függ, hogy minek tekintjük az eseményt: egy szép ünnep? Valami szükséges, amit jó letudni, kipipálni? Vagy olyasmi, ami a kultúránkhoz tartozik?

A hagyományos gondolkodás szerint egy nagyon fontos esemény, mert szentségi találkozás az élő Krisztussal. Az egyház gondolkodása szerint mégsem csupán a találkozás a cél, hanem az út is, ami a szentségek felvételéhez vezet, és főleg az elköteleződés, a mélyülés a hit gyakorlásában. Sőt a megélt hit és a vallásgyakorlás is feltétele az elsőáldozásnak. Ha a szentségek úgy működnének, hogy automatikusan gyakorló és elkötelezett kereszténnyé „varázsolnának” bennünket, akkor elég lenne a piacon keresztvizet hinteni és tömegesen keresztelni, vagy hamburgerekbe Szentostyát csempészni. Másnapra mindenki megtérne. Ekkora butaság senki fejében sem fordul meg!

Ha Krisztus tanítványává szeretnék válni, akkor meg kell ismerem Őt és a tanítását, akkor be kell gyakorolnom a keresztény életet. Tehát, nem elég az elsőáldozás ténye önmagában: az Oltáriszentségben a mélyebb elköteleződés csupán elkezdődik Krisztussal. Tudnia, értenie kell a gyerekeknek, hogy mi történik ilyenkor, és az életével bizonyítania, hogy Ő már tanítványa Jézusnak. Az egyházban él a remény, az erős meggyőződés, hogy aki Krisztus Szent Testét és Vérért magához veszi, ott mélyebb kapcsolat kezdődik az egyházzal. Nem a pillanatnyi érzés számít, a hangulat, a mekkora nagy élmény! Az vegye magához Krisztus Testét, akinél reálisan remélhetjük, hogy folytatja majd ezt az életet, kapcsoltnak maradván az egyházzal, a hittel. Száz éve népegyházi környezetben a gyerekek esélye sem volt – vagy nagyon kevés – más irányba menni: folytatta, amit az elődei.

A tudatos, önálló döntés nem a bérmáláskor várható el inkább?

Bérmáláskor a személytől várhatjuk el a megmaradást, elsőáldozáskor viszont inkább a szülőktől és a családtól. Én még idősebb korra tenném az elsőáldozást: nagyon sok gyereknek nagyon-nagyon nehéz megértenie a részleteket, bár a legfontosabbat általában megértik. Hiába van nagy nyitottság egy 9-10 évesben, ha következő héten az anyukája nem viszi magával a templomba, neki pedig nincs kedve felkelni és elkészülni vasárnap reggel. A kérdésben következetességre törekszik az egyház: legyen elvárható a családtól, hogy biztosítsa ezt a háttérrel. Nagyon sok elkötelezett szülő van, ahol ez természetes, sok, aki kevésbé elkötelezett, bár biztos, hogy jó szándékú. A siker főleg a szülőn múlik, eredményt elérni abban, hogy a gyerek kitarson, csak együtt tudunk. A szülők katekézisének elsősorban azt tisztáztuk, hogy nemcsak az Oltáriszentségben találkozhatunk Jézussal, hanem az élet sok más területén is. Amit én magam élek és gyakorlok, azt tudom átadni. Nem lehet elég a heti egy-két óra hittan! A tudatosságra segítjük a szülőt, hogy gyakorolja a hitét, vagy fedezze fel újra, és nevelje bele a gyermekét is.

Jó földbe hullott-e a sok fáradozás magja?

Nagyon boldog voltam, a szülők és gyermekeik egy része most is ott van a templomban, bár túl vagyunk az első szentáldozáson. Talán még nem „tökéletesen” sikerült a gyerekek és szülei felkészítése, nem olyan hatékony még, mint amit talán én teljesen ideálisnak látnék. De nem azt nézem, hol nem valósult meg az, amire vágyunk, hanem azt látom, hogy egy-két helyen bekapcsolódott a gyerek a szentségi életbe a családjával.

Csalódott vagyok-e? Két vasárnap elmúltával a gyerekeknek legalább a fele ott volt a vasárnapi szentmisén és ennek nagyon örülök! A szülők némelyike talán katekumenként tudja majd folytatni az útját Jézussal az egyházközösségben.

Lesznek-e az új elsőáldozókból érett ifisek?

Az már nem csak a hitoktatókon múlik. A hitre nevelés leginkább közösségben eredményes, mert főként nem intellektuális megismerés, hanem találkozás az élő egyházzal, élő tapasztalat Krisztusról.

Vajon tudunk-e ilyen befogadó közösséget teremteni számukra? Tudjuk-e őket konkrét módon szeretni, és otthon biztosítani a plébá-

nián számukra? Ez az egész egyházközösségen múlik. Ha nem válunk mi magunk is egyre krisztusibb, egyre inkább egyházi közösséggé, ha csak éljük a sokszor langyos és individuális keresztény életünket, kicsi esélyt látok rá, hogy sokakat megtartsunk. De ha odafigyelünk a Szentlélekre, ha törekszünk az egységre, és igyekszünk Jézus Szíve szerinti élő és befogadó plébániává válni, akkor Istenhez vezethetünk mindenkit. Nemcsak az idei elsőáldozó gyerekeket!

(HORTOVÁNYI EMŐKE)

A szülők szemüvegével

Fiam elsőáldozását komoly felkészítés előzte meg. Tamás atya a hittanárokkal rengeteg energiát fektetett bele, hogy a gyerekek igazi közösséget alkossanak, és tiszta szívvel járuljanak az Oltáriszentség elé. Bence nagyon várta ezt az alkalmat.

A mai világban, ahol a gyereket és a felnőttet egyaránt a bizonytalanság veszi körül, fontos a közösség és a hit. Számomra meghatározó volt, és jóézés töltött el, amikor ő is részesült az elsőáldozásban. Bence azóta várja a találkozás lehetőségét Jézussal! Szívesen megy a hittantáborba, és ministrál, akár egyedül. Keresi, hogy mikor lehet János atya közelében.

Remélem, hogy Bence hite erősödni fog, és én mindent megteszek ezért.

Köszönöm! (Ballagó Kornél)

Nekem a szülőket felkészítő foglalkozások adtak a legtöbbet. Ez úgy történt, hogy előbb a gyerekek jöttek össze havonta szombatoként, aztán mi ugyanazt a témát vettük át együtt. Elmondtuk ki, mit értett meg. Volt, aki többet, volt, aki kevesebbet például a Tékozló fiú történetéből. Én valahogy „lebegek”, még nem vagyok megkeresztelve, de már eljárók a fiammal a vasárnapi misére.

Szeretnék katekumen lenni! (Arnold Zoltánné, Mónika)

Robi: A gyerekkori élmények támadtak föl bennem. Valahogy így lehettem elsőáldozó, és 8-ban bérmálkozó. Jó élményeim voltak a hittanról János atyával. Amikor én voltam fiatal, akkor egy káplán hasonlóan foglalkozott velünk, mint Tamás atya. Benne van az egész.

Tőlem elvárta a nagymamám, hogy eljárjak templomba, és ez jó volt nekem. Most ott van mind a három gyerekünk vasárnaponként: Flóra csönget, ha soron vannak, ha nem az óvodások, és Ádám, aki csak húzódozott, ő is akar elsőáldozó lenni.

Nóri: A közös programokon jó volt látni a gyereket. Arra a kérdésre, hogy mit kapott a szüleitől, nem tárgyakat sorolt fel. Bálint a testvéreit köszönte meg!

Önszántából ment a hittanra is, az elsőáldozásra is. Nagyon szereti Tamás atyát.

Remélem, megmarad!

Nekem nincs az a nyomasztó érzésem a templomban, mint régen. A pap sohase mosolygott, sohase volt jó hangulatban, nagyon szigorú volt. Most a felkészítés alatt ez megváltozott: megértettem a lényegét. A vallás ne legyen csak egy elvárás. Ráláttam az egész kereszténységre. Ültünk a sötét templomban is. Félórát? Háromnegyedét is?

Jó lenne folytatni! (A Valentin család)

Felnőttek bérmálkozása

Bizonyára sok hívő, vagy talán valamennyi nagymarosi katolikus tudja, hogy egy májusi kedd estén nagy esemény színhelye volt templomunk. *Beer Miklós* püspök atya felnőtt katekumeneket részesített a bérmálás szentségében.

Magam is egyike voltam azoknak, akik aktív szereplői voltak a szertartásnak. A hétköznapi időpont ellenére sokan vettek részt a szentmisén, osztozva örömünkben.

De azt talán kevesebben tudják, hogyan jutottunk el ehhez a szép ünnephez, milyen utat jártunk végig, míg eljutottunk életünk e jelentős napjához.

A vágy már évek óta érlelődött bennem. A keresztség szentségét megkaptam születésem után. Elsőáldozó is voltam, hitemet gyakoroltam, de a bérmálkozás elmaradt. Ma már tudom, ez nem volt véletlen. Itt és most kellett átélnem hitem megerősítését. Amikor idősebb fiam, az akkor új káplánunk, *Paszternák Tamás* atya vezetésével a többi fiatallal együtt 2009 őszén bérmálkozásra kezdett készülni, újult erővel éreztem, hogy én is szeretnék tanúságot tenni a hitem mellett. Felkerestem Tamás atyát. Naivan azt gondoltam, esetem egyedi, és hogy az atya külön felkészítése után a fiatalokkal, kicsit „*csodabogárként*”, én is részesülhetek

e szentségben. Meglepetésemre és nagy örömömről kiderült, hogy nem vagyok egyedül. Mások is szeretnének érettebb fejjel, a szokásosnál később, de sohasem későn előbbre jutni ezen az úton. Tamás atya elmondta, hogy éppen egy katekumen csoport létrehozását tervezi, örömmel fogad engem is. Kíváncsian vártam a csoport megalakulását. Végül 2010 február elején egy hétfő estén jöttünk össze először. Újabb meglepetés: milyen sokan vagyunk! 10-12 katekumen, 4-5 segítő. Eleinte voltak változások, volt, aki személyes okok miatt elmaradt, de hamar kialakult a végleges létszám. 9-en készülődünk a különböző szentségek felvételére, 5 pártfogónk volt, akik bérmászülők lettek később. Egyikünk keresztelésre is várt, őt János atya az idei húsvéti feltámadási misén vezette be a „*krisztusiak*” közösségébe. Megható percek voltak. A többiek elsőáldozásra és bérmálkozásra, vagy már „*csak*” a bérmálkozásra készültek.

Ettől kezdve életünk meghatározói lettek a hétfő esti összejövetelek. Sok-sok hét telt el, sok minden történt közben. Az élet legnagyobb eseményei sem kerültek el bennünket. Jó és rossz, a születés csodája, öröme, a betegség és a gyász fájdalma egyaránt megjelent az életünkben. Kis csapatunk összetartott, átéreztuk egymás örömét, bánatát, fájdalmát. Mindannyiunk nevében mondhatom, jó kis közösség alakult ki Tamás atya segítségével. Természete szerint ki előbb, ki lassabban, de feloldódtunk, megnyíltunk. Őszinte beszélgetések, megnyilatkozások jellemezték találkozásainkat. Sok kérdés, tisztázandó probléma merült fel, amit Tamás atya és a pártfogóink megértéssel fogadtak és segítőkészen megválasztak. Ezúton is köszönjük nekik, sokat tanultunk tőlük, sokat kaptunk: tudást, életük példáját. Jó volt érezni, ahogy „*megyünk*”, haladunk az úton.

2010 novemberében került sor a befogadás szertartására, amikor bemutattak minket az egyházközségnek, majd nagyböjtben a kiválasztás szertartására. Fontos lépések voltak, amelyek alkalmat adtak arra is, hogy a közösség tagjai lássanak minket, tudjanak rólunk.

Majd elérkezett a várt nap, május 17-e, amikor is egy nagyon szép, lélekben felemelő szertartás keretében hitéletünk fontos állomásához érkeztünk. Állomáshoz, amely nem végállomás! Hiszen azért indultunk el, hogy egész életünkben ezt az utat járjuk, tudatosan vállalva a krisztusi életet és küldetést. Kérjük a Szentlélek segítségét ehhez!

Köszönjük mindenkinek – Tamás atyának, János atyának, pártfogóinknak, bérmászülőinknek, családjainknak és az egyházközség vezetőinek – a szeretetet, megértést, amellyel segítettek minket.

FERENCZ MÁRTA

A nagymarosi egyházközség közösségei

A kiscsoportok felsorolását már közöltük a Margitvirágokban. Azóta bővült és módosult a jegyzék. Legyen tehát naprakész, teljes körű a tájékoztatás, és úgy álljon itt, mint egy szép, személyes hívogató a plébánia életébe.

1. Kisovis hittan csoport

Vezető: *Edöcsény Zita*

Tel: 20/ 770-8724; e-mail: zita@edocseny.hu

10-15 fős, 2003 óta működő, a gyerekek hitre nevelésével foglalkozó csoport. Óvodás korú gyermekek részére szerveznek játékos hittan foglalkozásokat, heti rendszerességgel.

2. Általános iskolai hitoktatók csoportja

Vezető: (a mindenkori káplán atya) – *Paszternák Tamás*

Tel: 20/ 823-1722; e-mail: pasztitomi@gmail.com

Az 5-6 fős hitoktatói csoport rendszeresen találkozik az évközi feladatokhoz, hitoktatói munkához kötődő tennivalók megbeszélése, egyeztetése végett.

3. Ifjúsági hittanos csoport

Vezető: (a mindenkori káplán atya) – *Paszternák Tamás*

Tel: 20/ 823-1722; e-mail: pasztitomi@gmail.com

Kapcsolattartó: *Horváth Toni*

Tel: 30/ 894- 9953; e-mail: horvathanti@freemail.hu

A 15-22 éves korosztályt képviselő, 20-25 fős létszámú, 2003 óta együtt lévő csoport. Péntek estéenként találkoznak a plébánián. A közösség tagjai aktív részvételükkel komoly háttérrel adnak jeles egyházi napjainknak. (Húsvét, pünkösd, karácsony, Nagymarosi Ifjúsági találkozó, stb.) Új tagok jelentkezését szeretettel várják.

4. Rózsafüzér imaközösség

Vezető: *Bergmann Magdolna*

Tel: 27/354-285; e-mail: dankai.janos@vnet.hu

1998 óta működő, 160 fős létszámú, otthon imádkozó imacsoport. (Minden nap egy rózsafüzér tized, minden hónapban egy titok.) Mindenki szabadon választott imacélért imádkozik, amit akkor éppen fontosnak tart. Új tagok jelentkezését szeretettel várják.

5. Jézus Szíve családi imaközösség

Vezető: *Haniberger Márta* (Ő egyben régiós vezető is: Verőce, Szob, Letkés, Nagymaros)

Tel: 27/ 354-514 ; 30/ 522-9048

1993 óta létező közösség. Nagymaroson négy család működik jelenleg. (Egy család 14 fő.) Előre meghatározott, kötött imacélokért imádkoznak otthon, és minden első csütörtökön közösen a templomban, Szent Óra keretében. Új tagok jelentkezését szeretettel várják.

6. Igekör – Fokoláre Mozgalom

Vezető: *Hortoványi Emőke*

Tel: 27/355-279 ; 30/629-9759;

e-mail: hortovanyi.emoke@gmail.com

Az életige az evangélium egy-egy mondata havonta a fokoláre lelkiség magyarázatával. Kapcsolódva a földkerekség számtalan csoportjához igyekeznek a hétköznapokban tettekre váltani az ígét. Majd tapasztalataikkal rendszeresen megajándékozzák egymást. A csoport létszáma 7 fő, és otthonaikban jönnek össze minden

első vasárnap délután. Várják, hívják mindazokat, akik az Örömhírral így is találkoznának.

7. Ave Maria imacsoport („Szent Lelkesek”)

Vezető: *Hamvas Mariann*

Tel: 27/ 354-659 ; 70/ 275-3969;

e-mail: mhamvas@freemail.hu

2001 óta működő, 11 fős, hetente összejáró karizmatikus közbenjáró imaközösség. Imádkoznak a betegekért, idősekért, fiatalokért, az országért, a békéért, stb. Havonta meglátogatják az Öregek Napközi Otthonába lakó idősebb testvéreket. Új tagok jelentkezését szeretettel várják.

8. Szent Mónika imaközösség („Keresztény édesanyák közössége”)

Vezető: *Dániel Gabi*

Tel: 30/ 564-8936; e-mail: gabigellert@freemail.hu

2005 óta működő, 14 fős közösség. A Szent Mónika Közösség világszervezet, mind a 14-en regisztrált országos tagok is egyben. Első csütörtökönként a szentmisén, és az utána lévő imaórán találkoznak. Imacélok, amelyekért imádkoznak: gyermekeik hitéért, hitben való megmaradásáért, testi-lelki épségéért, stb. Új tagokat (csak édesanyákat) kortól függetlenül szeretettel várnak.

9. CÉDRUS Művelődési és Sportegyesület

A Nagymarosi Egyházközség bejegyzett kulturális és sport egyesülete. 1997 óta működik, jelenleg négy szakosztály a van. Ezek:

I. Női torna csoport (vezető: *Dániel Gabi*)

Tel: 30/ 564-8936; e-mail: gabigellert@freemail.hu

Új tagok jelentkezését szeretettel várják.

II. Kerékpáros szakosztály (vezető: *Bergmann Péter*)

Tel: 30/297-9399; e-mail: bergmannp@invitel.hu

Új tagok jelentkezését szeretettel várják.

III. Labdarúgó szakosztály (vezető: *Döbrössy Gellért*) Tel: 30/ 258-4437; e-mail: gabigellert@freemail.hu

IV. Kosárlabda szakosztály (vezető: *Bálint Tamás*)

Tel: 20/326- 8824; e-mail: tamas.balint@infotechnika.hu

Az egyesület nagyon fontosnak tartja hangsúlyozni, hogy valamennyi egyházközségi közösségnek szívesen biztosít jogi háttérrel rendezvények szervezéséhez, pályázaton való elinduláshoz, vagy bármilyen egyéb, bejegyzett háttérszervezetet igénylő tevékenységhez. Ez ügyben kapcsolattartó: *Hadi Péter* (Tel:20/ 977-5918 ; email: hadi.peter@bonafort.hu

10. Szent Gellért cserkészcsapat

Vezető: *Maurer Mihály* cserkészparancsnok

Tel: 30/561-8130; e-mail: mmisu@freemail.hu

Honlap: www.szentgellert950.hu

Az 1929-ben alapított, és 2000-ben megújult csoport a cserkészlet régi hagyományait őrizve, ápolva éli aktív mindennapjait. Jelenleg 9 őrssel, 55 fős létszámmal rendelkeznek. Nyaranta cserkészcsapatot szerveznek, és rendszeresen képviseltetik magukat a városi rendezvényeken, egyházi ünnepeken. Új tagok jelentkezését szeretettel várják.

11. Szent Rókus Karitás

Vezető: *dr. Rendessy Annamária*

Tel: 30/925-7438; e-mail: rendessya@gmail.com

14-16 fős, a klasszikus karitás alapelvek szerint 1991 óta működő közösség, havonta találkoznak. Karitatív tevékenységük révén a település rászorulóival (keresztényekkel és világiakkal egyaránt) kerülnek érintkezésbe. Jótékonyági rendezvényeket szerveznek, adományokat gyűjtenek, ezek helyi elosztásában, vagy továbbításában segítkeznek, a rászorulókat látogatják, segítik, nehéz helyzetű gyermekek részére tábor szerveznek, stb. Érdeklődőket, majdani tagokat szeretettel várnak. (Taggá válni csak eskütétel után lehetséges.)

12. Anonim házasság

Kapcsolattartó: *dr. Hadi Ferenc*

Tel: 20/320-4256; e-mail: hadi.ferenc@bonafort.hu

10-12 fős, több mint 30 éve működő közösség, havonta – két-havonta járnak össze. Összejöveteleiken az imádság mellett gyakran előre egyeztetett (helyi egyházközösséget, vagy egyházmegyét érintő) témákról beszélgetnek.

**13. „Kunyhó” közösség
(fiatal családok közössége)**

Kapcsolattartó: *dr. Drobilich János*

Tel: 20/468-2846; e-mail: lapaly@kutyakanyar.hu

A közösséget öt család alkotja, a házaspárok közös imára, beszélgetésre kéthetente gyűlnek össze.

**14. „Lámpás” közösség
(fiatal családok közössége)**

Kapcsolattartó: *Gábel Péter*

Tel: 20/230-3503; e-mail: gavel.peter@bonafort.hu

A közösséget hat család alkotja, a házaspárok közös imára, beszélgetésre három hetente gyűlnek össze. Nevükből adódóan a világ világhosságát próbálják közvetíteni egymás számára, egymás hitben való megerősítésére.

**15. „Ökumenikusok” közösség
(fiatal családok közössége)**

Kapcsolattartó: *Póka Balázs*

Tel: 30/212-9644; e-mail: pokabalazs@freemail.hu

A közösséget öt család alkotja, havonkénti összejöveteleiken néha játékos, néha komoly formában segítik egymást a házastársi életben.

**16. Anonim családi közösség
(fiatal családok közössége)**

Kapcsolattartó: *Trieb Veronika*

Tel: 20/981-3172; e-mail: verarob@dunaweb.hu

A közösséget hat család alkotja. Évente egy adott témában mélyednek el. Rendszeres összejöveteleiken e témából valaki mindig készül, erről beszélgetnek. Minden alkalommal imádkoznak, imáikat különböző imacélokért ajánlják fel.

17. Férjek egylete

Kapcsolattartó: *Heininger Ferenc*

Tel: 20/957-0186;

e-mail: heininger.ferenc@nagyvaroscsoport.hu

12 fős, három éve működő közösség, havonta egy alkalommal gyűlnek össze. A keresztény értékrend mentén, férfi szemmel „a világ nagy dolgairól” beszélgetnek, egy pohár bor mellett.

18. A Mária Rádió futárai

Vezető: *Düló Andrásné Magdi*

Tel: 27/355-538

Ingyenes munkájukkal segítik a Mária Rádió működését. Havonta 3-4 napon hárman utaznak Budapestre, hogy csomagolják, és postázásra előkészítsék az adó magazinját és csekkjeit. Ezeket a nagyvarosi és a szobi hallgatóknak ki is hordják személyesen. Mivel a Mária Rádió önmagát tartja el, várnak segítőt, adományozókat.

19. „Kisifis” hittanecsoport

Vezető, kapcsolattartó: *Hadi Rita*

Tel: 20/365-8151; e-mail: hadi.rita@bonafort.hu

Az ifjúsági hittanecsoport 2009-ben alakult meg 11 fő részvételével. Hetente 1 alkalommal, szombat esténként találkoznak. A káplán atya mellett *Hadi Rita* és *Hollik Erzsébet* felelős a közösség szellemi és lelki épüléséért. Összejöveteleik központjában az ifjúsági hittan áll, emellett számos egyéb közösségi programban is részt vesznek (Pl. nagyvarosi ifjúsági találkozó szervezés). A 15-17 éves korosztály igényeinek megfelelően közös kultúrprogramokat is szerveznek (mozi, színház).

20. Férfi kör

Kapcsolattartó: *Bálint Tamás*

Tel: 20/326-8824; e-mail: tamas.balint@infotechnika.hu

13 fős, 2010 óta működő közösség. Havonta egy alkalommal gyűlnek össze. Tagjai törekednek férfiként, férjként, és apaként a keresztény értékrend szerint élni mindennapjaikat, és segíteni egymást ebben.

21. Katekumen és befogadó csoport

Vezető, kapcsolattartó : *Burgermeister házaspár*

Tel: 27/355-435; e-mail: jungerzsebet@freemail.hu

A Jóisten kegyelméből megadatott, hogy a nagyvarosi római katolikus plébánosunk, János atya jóvoltából a csoportba tartozó fiatalasszonyok eljutottak 2011. május 17-én a keresztelés, elsődleges és bérálás szentségeihez.

Köszönjük a Szűzanyának, hogy ide küldte Paszternák Tamás atyát, káplánunkat, hogy kitartó tanításával és szeretetével az Egyházba vezette ezeket a családanyákat. Ezért mindnyájan hálásak vagyunk papjainknak!

22. Szent Rita imacsoport

Vezető, kapcsolattartó : *Burgermeister házaspár*

Tel: 27/355-435; e-mail: jungerzsebet@freemail.hu

Szent Rita különleges kegyelmet kap Istentől, ami által segítséget nyújt nekünk. Mi, családok anyák, megtanultuk Szent Rita rózsafüzérért, amelyet rendszeresen imádkozunk. 2008 őszén alakultunk, és összejártunk egy családhoz imádkozni, ahol meghitt imaszobát alakítottunk ki. Azóta is folyamatosan tanuljuk a többi rózsafüzér imát. Köszönjük a Szűzanyának a segítséget, hogy az Ő rózsafüzérért is nagy szeretettel imádkozhatjuk.

23. Szűzanya gyermekei és Szent Filoména imacsoport

Vezető, kapcsolattartó : *Burgermeister házaspár*

Tel: 27/355-435; e-mail: jungerzsebet@freemail.hu

2005-ben 6 kislánnyal kezdtük el az imádkozást a lakásunkon férjünkkel, Jánossal. Akkor még alsó tagozatos iskolások voltak a lányok. Megtanultuk a Szűzanya rózsafüzérért: az Örvendetest, Világosság-, Fajdalmas-, és Dicsőséges rózsafüzért. Így elnevezett csoportunkat „Szűzanya gyermekei” imacsoportnak. A kislányok közül ketten, Paszternák Tamás atya segítségével elsődleges is lettek. Azután a csoport 5 felső tagozatos kislánnyal bővült.

Megismerkedtünk egy kis 13 éves vértanú, Szent Filoména életével, akinek rövid rózsafüzérért megtanultuk és imádkoztuk. Így 2011-ben az imacsoportot új névvel, Szent Filoména csoportnak kereszteltük át. Ezért a csoportért is hálát adunk a Jóistennek és égi Édesanyánknak, Szűz Máriának.

Német szentmise

Sváb gyökereink emlékére – s adózva őseink előtt – Pünkösöd hétfőn este a nagymarosi római templomban a szentmise német nyelven hangzott el, az énekkari szolgálatot a Nagymarosi Női Kar *Patrik Judit* karnagy vezetésével végezte. Orgonált *Zoltainé Szabó Ildikó*. A Nagymarosi Dunai Svábok Önkormányzata második alkalommal (először tavaly adventkor) kérte fel *Fejérdy Áron* atyát, hogy celebrálja a német nyelvű szentmisét. A német önkormányzat továbbra is szeretne rendszeresen német nyelvű szentmisét szervezni, hiszen láthatóan igény van rá, ezt jelzi a szép számú részvétel és a hívek aktív bekapcsolódása a szentmise liturgiájába. (F. E.)

BORIVÓKNAK VALÓ

az "Fejemet nincsen már" nótájára

1

Áldott szép Pünkösödnek gyönyörű ideje,
Mindent egészséggel látogató ege,
Hosszú úton járókot könnyebbítő szele!

2

Te nyitod rózsákat meg illatozásra,
Néma fülemile torkát kiáltásra,
Fákat is te öltöztetsz sokszínű ruhákba.

3

Néked virágoznak bokrok, szép violák,
Folyó vizek, kutak csak néked tisztulnak,
Az jó hamar lovak is csak benned vidagnak.

4

Mert fáradság után füremedt tagokat
Szép harmatos fűvel hizlalod azokat,
Új erővel építvén űzéshez inokat.

5

Sőt még az végbéli jó vitéz katonák,
Az szép szagú mezőt kik szélllyel bójárják,
Most azok is vidagnak, s az időt múltatják.

6

Ki szép fűvön lévén bánik jó lovával,
Ki vígan lakozik vitéz barátjával,
Ki penig véres fegyvert tisztított csiszárral.

7

Újul még az föld is mindenütt tetőled,
Tisztul homályából az ég is tevéled,
Minden teremtett állat megindul tebenned.

8

Ily jó időt érven Isten kegyelméből,
Dicsérjük szent nevét fejenkint jó szívből,
Igyunk, lakjunk egymással vígan, szeretetből!

(BALASSI BÁLINT)

Apróbb lépésekben a kisebbségekkel

A Pax Corporis Alapítvány, a Cigány Kisebbségi Önkormányzat és a Szent Rókus Karitás 2011. június 11-én *A magyarországi cigányság múltja és jelene* címmel előadást szervezett.

A tényeket és helyzetfelmérést feltáró bőséges anyag megismerhető a kábeltévén.

Szabóné Kármán Judit romológus a viszonylag szűk (30-40 fő), nagyjából cigány hallgatóság előtt érdekesen, de kicsit hosszan beszélt.

Így sajnos a közös eszmecserére már alig maradt idő. Rögtön jelentkeztek az érzelmi alapú ellentétek, és kellemes meglepetésként több apró személyes, de lényeges, eredményes kezdeményezés híre.

Az egész est nagyon fontos tanúsága volt, ilyesféle beszélgetésre – és elsősorban nem előadásra – nagyon nagy szükség van. Ez nem cigánykérdés, hanem az együtt élő különböző etnikumok közös feladata, érdeke. Ha több kisebb kérdést alaposan megvitatnánk, akkor, ha nem is egyszerre, de apróbb lépésekben nagyon sokat tehetnénk. Az eddig történtek – a gyerek rózsafüzérkör, a felnőtt katekumenek előkészítése, a karitás nyári táboroztatásai és alkalmi tevékenysége – mind azt bizonyítják, hogy nem a nagy deklarációk, hanem a személyes, kisebb csoportokban megélt kapcsolat, közös munka az eredményes. Nem a cigányokra irányuló akciókra van szükség, hanem részcélok megvalósításában megélt közös cselekvésre. S nekünk azt külön is látnunk kell, hogy itt nem pusztán társadalmi problémáról van szó, hanem keresztény életünk szerves részéről. A más keresztény felekezetekkel is együtt tudnánk dolgozni, különösen a társadalom permére került, valamilyen veszélyeztetett, esetleg szenvedélyfüggő embertársainkkal való közös törődésben.

Úgy érzem, hogy a keresztény emberek nagyobb részének kellene érdeklődnie, és nem leereszkedően ajándékozva, hanem valóban közösen dolgozva megnyilvánulnia. Itt bizony jelentős belső számvetés, fordulat, a szavak helyett (mellett) elkötelezett cselekvés kellene.

Kérjük erre a Szentlélek áldását!

HORTOVÁNYI JENŐ

A KUCKÓ

Ide várjuk mindazt, ami valahol fölösleggé vált, mégis hasznos, vonzó lehet. Ami átadható.

Ide várjuk a szükségleteket is, ami valahol, valakinek hiányzik.

Nyitva tartás: szombatonként 9 és 11 óra között Nagymaros, Rákóczi Ferenc u. 14.

KERESÜNK – KÍNÁLUNK
(tisztán és használható állapotban)

- ruhaneműt;
- bútort, lakásfelszerelést;
- gyermekholmit, játékot, kiságyat, babakocsit;
- elektromos háztartási gépeket;
- . tűzhelyet

Te hogy vagy?

Tudjátok, hogy mit nem értettem én soha ebben a világban?

Szeretném, ha megtudnátok!

Miért van az, hogy találkozom valakivel az utcán, az állomáson, a boltban vagy akárhol, és először csak elkezdünk felszínesen csevegni: „Hogy vagy?” Jól, köszö. Kezdünk olyanok lenni, mint az angolok. Mindig ez az automatikus „kösz, jól”. De mégsem vagyunk olyanok, mert pár mondat után máris jön az, amit sosem értettem. Miért van az, hogy az emberek mindig csak arról beszélnek, ami rossz, ami nem sikerül, amiben csalódtak, ami nem működik, vagyis arról, amiről azt hiszik, hogy megkeseríti az életüket.

Találkozatok már bárkivel is, mert én nem, aki a „hogy vagy” kérdésre így felelt volna: „Kösz, jól. Boldog vagyok!”

Sokszor szeretnék kisbaba lenni, akinek az egyetlen boldogsága az élet, amit a szüleitől kap minden percben. De a kisbabák egyszer felnőnek, és a boldogság fogalma teljesen más lesz számukra. Egy új labda, egy csúcscsúper játék, ami még senkinek sincs, szerencsés tán még nagyobb Meal menü és az Adinő, és felnőtt koradagságképet kerget. dopság egy pillanat, kell szereznie, de neki. Egy márkás top, egy okostelefon, megapixeles fényképezőgép vagy akármi, amit abból a pénzből vesz, amiért keményen megdolgozott.

esetben egy könyv. Az lesz, és jön a Happy das cipő. A gyerek fel- Azt hiszi, hogy a bol- egy tárgy, amit meg azonnal, mert jár az ruha, egy menő lap- egy 500 ezer

Miért felejt el mindig az ember, hogy a boldogság nem egy pillanat, hanem egy életállapot? Boldognak nem akkor kell lennünk, ha veszünk valami újat, vagy van egy apró sikerünk az életben, hanem MINDIG! Hiszen tudjuk, hogy Isten mindig percben szeret minket, és ha valami rossz dolog történik velünk, az lehet, hogy nem is olyan rossz, mint amilyennek mi hisszük. Semmi sem történik véletlenül. A nehézségek nem eltávolíthatnak Istentől, hanem közelebb visznek minket hozzá. A nehézségek által ismerhetjük meg igazán őt, és önmagunkat is.

Az egyik legjobb érzés az, mikor az ember rájön, hogy boldog. Igazán boldog. Mikor mosolyog, ha felkel a nap, ha játszanak a gyerekek, ha dolgozni kell menni, ha segíteni tud, ha könnyű az élete, vagy ha nehéz, és ha érzi, hogy ő csak egy ember.

Boldognak lenni mindenkor, Istennel. Ez a legszebb dolog. (EGY FIATAL MUNKATÁRSUNK)

A csodálatos Szentlélek

„Elvesztettünk magunkból valamit” – mondogatjuk. Valamit, ami a miénk volt. Elvették tőlünk a legtöbbet. A Hazánkat. És ők mit éreznek? Miket élhetnek át azok az emberek, akiket hazájuktól, szakítottak el? a telefonuncánkat, a hákat a dolgokat, kolunk, amik-dunk, de mi egy részét A Hazánkból hitünket nem.

kényszerből más földön élnek, mert valakik, valamikor aláírtak egy darab papírt? Mert nem volt más választásuk. Ők mit éreznek? Az országunk nem darabolható, vagy toldható – ahogy a testünk sem. Magyarország a részünk. Ahogy fáj, ha

eltörök valamelyik testrészünk, a haza elvesztésekor is ilyen fájdalom járja át egész testünket, valónkat. Elvették tőlünk, s így talán szeretteinket is, de ahogy Pünkösdkor a Szentlélek elárasztotta az együtt lévő testvéreket – az apostolok nyelveken beszéltek, és minden ember a saját nyelvén hallotta Isten dicsőítését – olyan egységben kell élnünk nekünk is. Pünkösöd az igazi Karácsony az Atyaisten szemszögéből, hiszen akkor születünk az ő gyermekeivé – írja Barsi Balázs. A részesedés által a Szentlélekben lehetővé válik köztünk az egység: különböző színű, népcsoportú, nemzetiségű keresztények között. A Lélek adományait mindenki azért kapja, hogy önzetlenül, mások szolgálatára használja. A Trianonban elvett területeken élő testvéreinket nem veszítettük el, hiszen a Lélek által egységben – egy nyelvben – élhetünk. Ugyanaz a Lélek itat át mindnyájunkat. Másokat szolgálni: ez a mi feladatunk, amit a Szentlélek megerősített. A kemény harc, ami a Szeretetért, a Békéért, az Egységért folyik bennünk, igazolja, hogy találkoztunk a Szentlélekkel. Hívtuk, vártuk és eljött hozzánk. Az Isten szeretetét szívünkbe oltó Szentlélek mindnyájunkat ösztönöz, hogy egész életünkkel hirdessük: A Szeretet, a Béke, az Egység csak Istennel egységben lehetséges.

(LINDA)

Egészen más szempontok

A legutóbbi Nagymarosi Ifjúsági Találkozó témája: a párkapcsolatok

Akkor összefoglalom, mit gondolok.

Eléggé szerencsésnek mondható a helyzet: remek volt az idő, az összes vihar lekerült, és még ropogásra se sültünk a napon. Az ijesztgetések viszont hatottak, mivel érezhetően kevesebben jöttek erre az „ifitalira”, mint átlagban. Illetve, épp aznap görögkatolikus püspököt szenteltek. Most éreztem igazán, hogy ez a szervezés az évek során beérett, végre flottul ment minden, semmi komoly hiányosság nem volt!

Érdekes volt a téma, egész más szempontból világitott rá a párkapcsolatok témájára (nem a fűzzünk be egy jó csajt oldalról közelítette a dolgot)! Sajnálom, hogy a rendezés miatt én kevesebbet hallottam belőle.

Itt volt a Marcus (osztrák pap), sajnos utoljára. Ő egy igazi ifjúsági vezető típus. Jó arc nagyon. Személy szerint külön élmény volt, hogy vele áldoztathattam!

Örömmel hallottam, hogy Gyönyör Laci atya végre rendbe jött, ismét derűs! Egy időben még azt se tudta senki, merre sodorta az élet.

Ami igazán jó volt:

– Néhány ismerős arctól hallani a kérdést: „Mi van veled?” „Hogy vagy?”

– Látni a mozgássérülteket, hogy nekik mennyit jelent a találkozó!

– Végre nem hazahúztak az emberek a mise után, hanem maradtak a táncházra, és láthatóan élvezték... Ez méltó levezetése a találkozóknak, eltekintve a kis félreértéstől a helyszín körül.

Csak néhány gondolat (vagy inkább az érzéseim). Remélem, segítetek velem.

(LÁNG ANDRIS)

Imádkozzunk az érettségiző Noémiért, Alexáért, Matyiért, Barbiért. Hogy jól sikerüljön a szóbeli vizsgájuk, és a továbbtanulás útján elinduljanak!

Gyerekszemmel

Az első áldozás előtt

Miért akarok elsőáldozó lenni?

Mert akkor Isten a szívemben lesz. **(Tamás)**

Mert jó **(Kóka)**

Mert Jézus boldog lesz, meg én is. **(Máté)**

Azért, mert jó akarok lenni, és a jószág jó érzetet ad nekem. **(Kata)**

Mert Istent magamhoz vehetem. **(Ricsi)**

Mert Jézus testét és véréét vehetem magamhoz. **(Zoli)**

Mert elsőáldozó akarok lenni. **(Ádám)**

Mi volt jó a felkészítés során?

A kirándulás **(Dávid)**

A felkészítőkből nagyon tetszett a kézműveskedés, a kis kereszt **(Sára)**

Főleg az tetszett, hogy együtt lehetünk, és megbarátkozhattunk egymással. **(Panna)**

A ciszterci apátság. **(Bengió)**

A gyónás. **(Tamás)**

Minden tetszett, de különösen a tékozló fiú bábjátéka **(Klára)**

Hogy jól éreztük magunkat. **(Bence)**

József Attila:

Isten

1

*Mikor a villamos csilingel,
Vagy ha a kedves kenyeret szel
S elvál a kenyér a karajtól,
Az Isten megjelenik akkor.*

*Őt én már igen sokszor láttam,
Fáradtan feküdtem az ágyban,
Ő jött s megláttam szemlehunytan,
Éppen amikor elaludtam.*

*Egyszer borotvát vizsgálgatva
Ujjamat végighúztam rajta.
Nagy hideg támadt, nehéz, fojtott,
Még a csontom is megborzongott.*

*Gondolatban tán nem is hittem;
De amikor egy nagy zsákot vittem,
S ledobva ráültem a zsákra,
A testem akkor is őt látta.*

*Most már tudom őt mindenképpen,
Minden dolgában tettenértem.
S tudom is, miért szeret engem,
Tettenértem az én szívemben.*

Tanúság

Kiadja: Szent Kereszt Katolikus Plébánia
Nagymaros, Szent Imre tér 2.

Felelős kiadó: Maurer János

Szerkeszti: Hortoványi Emőke

Munkatársak: Edöcsény Zita, Heiningger Ferenc,
Hortoványi Jenő, Kovács Alexa,
Ferencz Márta, Trieb Veronika

Nyomdai előállítás: Dunapress Bt, Nagymaros

Megjelenik: 400 példányban